

hvervet, før reglerne trådte i kraft, og der er tale om førstegangs-transaktioner med disse varer. For med tiden at kunne undgå disse administrativt set ret byrdefulde sager og mindske risikoen for omgåelse, vil det kunne være hensigtsmæssigt at fastsætte regler om, at visse dyr eller produkter af denne karakter anmeldes (og registreres) inden en vis frist, med den virkning at de i modsat fald uden videre anses for omfattet af de almindelige regler eller i hvert fald anses for omfattet af disse regler, hvis ejeren ikke kan godtgøre, at de er indført eller erhvervet, før disse regler trådte i kraft.

Regler om mærkning vil – foruden eventuelt i den ovennævnte forbindelse – kunne være nødvendige, når det drejer sig om f.eks. dyr opdrættet i fangenskab, for hvilke der, bl.a. indenfor rammerne af de nævnte regler om Washington-konventionen, i visse henseender gælder lempeligere regler. Det bemærkes herved, at EF-kommissionen i den i henhold til den nævnte Rådsforordning nedsatte forvaltningskomité har fremlagt et forslag til en forordning om mærkning af visse grupper af dyr, og at der ved den foreslåede tilføjelse til § 59, stk. 2 tilvejebringes en hjemmel til at kunne fastsætte bestemmelser om straf jf. lovens § 66, stk. 2, jf. stk. 3 for overtrædelse af reglerne i en sådan forordning.

Forslaget om gebyrer tilsigter især at tilvejebringe hjemmel for regler om betaling for udgifter til en eventuelt mærkningsordning jf. ovenfor. Men herudover kan det – eventuelt som led i særlige EF-regler herom og/eller med henblik på en fuld brugerfinansiering – især blive aktuelt at fastsætte gebyrer for udstedelser af tilladelser og certifikater indenfor rammerne af Washington-konventionen og for kontrollen med overholdelsen af disse regler. Det bemærkes herved bl.a., at det af kontrolmæssige grunde er nødvendigt at gennemgå næsten alle importerede partier af vilde dyr, og at denne kontrol ofte er administrativt belastende. Det skyldes dels, at tilsynet af dyreværns-mæssige grunde bør ske så hurtigt som muligt, dels at mange sendinger ankommer udenfor den normale arbejdstid i Skov- og Naturstyrelsen, der varetager kontrollen. Styrelsen har ganske vist efter de gældende regler hjemmel til at betinge indførelstilladelser af, at varerne ankommer således, at de kan kontrolleres stort set indenfor sædvanlig arbejdstid. Men sådanne betingelser tilsidesættes ofte af importørerne, undertiden dog fordi de er vanskelige at overholde i praksis.

Til nr. 26

Uanset den foreslåede ændring af § 59, stk. 4, som indebærer, at ordene »der ikke forekommer i vildlevende tilstand her i landet« udgår, vil miljøministeren fortsat kunne fastsætte regler om sådanne arter af vilde pattedyr og fugle. Om baggrunden for regler af denne karakter henvises i øvrigt til bemærkningerne i Folketingstidende 1977–78, tillæg A, sp. 2643 ff og 1983–84, tillæg A, sp. 1581 ff.

Den foreslåede udvidelse indebærer således, at der kan fastsættes regler af den i § 59, stk. 2 nævnte karakter for *alle arter* af vilde pattedyr og fugle, men ikke for de *individ*er, som findes i den danske natur eller hidrører fra denne, idet disse umiddelbart er omfattet af loven om jagt- og vildtforvaltning.

Baggrunden for udvidelsen er især at tilvejebringe hjemmel for at kunne kontrollere eller forbyde de i § 59, stk. 2 omhandlede transaktioner, også udover hvad der følger af reglen i § 60 b, stk. 2 for *alle arter af dyr* (og planter) i det omfang, de er fredede *dels* i oprindelseslandet, *dels* her i landet ved bestemmelser i medfør af enten § 59, stk. 1 eller efter loven om jagt- og vildtforvaltning.

Med hensyn til arter af pattedyr og fugle, der findes vildtlevende også her i landet, og hvor de her beroende vildtlevende individer er omfattet af loven om jagt- og vildtforvaltning, vil reglerne blive fastsat efter forhandling med Landbrugsministeriet. Forslaget tilsigter således ikke ændringer i denne lovgivning, men alene at forbedre mulighederne for en koordineret administration af reglerne om kontrol med bl.a. indførelse af vilde dyr (og planter).

For så vidt angår dyr (eller planter), der er *fredet i oprindelseslandet*, bemærkes, at Skov- og Naturstyrelsen i flere tilfælde – i forbindelse med kontrollen af overholdelsen af de eksisterende regler – har konstateret, at især visse arter af vilde fugle, padder og krybdyr indføres og gøres til genstand for erhvervs-mæssig udnyttelse her i landet, uanset at de er totalfredede og/eller undergivet udførelsesforbud i oprindelseslandet.

Hvis sådanne dyr ikke er truet globalt eller i det mindste i en række lande, er de normalt heller ikke omfattet af Washington-konventionens lister og dermed beskyttet af reglerne vedrørende denne konvention, jf. bemærkningerne herom til forslaget til ændring af § 59, stk. 2. Der har derfor ikke i naturfredningsloven hidtil været hjemmel til at gribe ind overfor de i § 59, stk. 2 nævnte transaktioner med den slags dyr, hvis det drejede sig om arter af pattedyr og fugle, der findes vildtlevende her i landet. Ændringsforslaget vil skabe den fornødne hjemmel herfor og dermed for tilvejebringelsen af regler af tilsvarende karakter, som de, der i den omhandlede henseende